

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้าคณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และศิษย์เก่า สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย มหาวิทยาลัยมหิดล

RILCA

Newsletter

RILCA RESEARCH

การบุกเบิกเส้นทางการค้า และการท่องเที่ยว
ภาษาไทย เมียนมา อินเดีย

COLORS OF CULTURE

สืบสานงานบันทึกเสียง ศิลปิน กาว

RILCA LIFESTYLE

นอนปรินสม... ชมสวนตาล

วิกฤติ COVID-19

การจัดการกลุ่มแรงงานต่างชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Health and Well-being

พบกับจดหมายข่าว ปีที่ 39 ฉบับที่ 3 ในเดือนธันวาคม 2563

EDITOR'S TALK

บก. ชวนคุย

สวัสดิ์ได้รับผู้อ่านทุกท่าน

รศ.ดร.สิงหนาท น้อมเนียน

รองผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กรและบริการวิชาการ
บรรณารักษ์

snomnian@hotmail.com

จดหมายข่าวฉบับที่ 2 เฉลิมฉลอง **“วันแม่แห่งชาติ”** เนื่องในโอกาสสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวงทรงเจริญพระชนมพรรษา 88 พรรษาในปีนี ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

จากสถานการณ์การระบาดโควิด-19 ทั่วโลก เรื่องเล่าจากปกฉบับนี้ จึงนำเสนอประเด็นวิจัยนานาชาติเกี่ยวกับกลุ่มแรงงานข้ามชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านมาตรการด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการระบาดของโควิด-19 ซึ่งสถาบันฯ มีโครงการ **“เรือแม่ปัน นาวา RILCA บริรักษ์”** โดยกลุ่ม iCulture เพื่อบรรเทาทุกข์ให้กับประชาชนผู้เดือดร้อนอีกด้วย

“งานวิจัยเพื่อสังคม” ของสถาบันฯ ได้บุกเบิกเส้นทางการค้าและการท่องเที่ยวถนนไตรภาคีไทย-เมียนมา-อินเดีย ที่จะสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุนต่างประเทศให้กับประเทศไทย ซึ่งผู้สนใจสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์การศึกษาศาสตร์ โดยผ่านมุมมองศิษย์เก่าคนเก่งของสถาบันฯ อ.ดร.ยิ่งยศ กันจันนะ

นอกจากนี้ **“พจนานุกรมสุขภาพ”** ส่งเสริมการดูแลสุขภาพผู้สูงวัย ด้วยหลัก 3 ประการ ได้แก่ การเตรียมพร้อมสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ การเตรียมการสื่อสาร และการเตรียมจิตใจของผู้ดูแลผู้สูงอายุ อีกทั้ง **“ลีลาวัฒนธรรม”** ได้สืบสานงานบันทึกเสียงครุประสิทธิ์ ถาวร (ศิลปินแห่งชาติ สาขาคณตรีไทย ประจำปี 2531)

จดหมายข่าวฉบับนี้ขอขอบคุณบุคลากรสถาบันฯ ที่ครบวาระเกษียณอายุงานในปีนี ได้แก่ ผศ.ยงยุทธ บุราสิทธิ์ นางกรรณทิพย์ บุญมาก และนางสาวบุญครอง มงคล ขอให้ทุกท่านมีความสุขหลังเกษียณ และกลับมาเยี่ยมสถาบันฯ บ้างนะครับ หากใครมีเวลาว่างช่วงนี้ ชวนให้ไปเที่ยว **“สวนตาลลุงนอม ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาตาลโดนด”** จ.เพชรบุรี เพื่ออนุรักษ์วิถีและภูมิปัญญาท้องถิ่น แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า ดูแลและรักษาสุขภาพด้วยนะครับ สวัสดิ์ครับ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

999 ถนนพุทธมณฑล สาย 4 ตำบลศาลายา
อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

ข้อมูลติดต่อ

rilca.mu@gmail.com

02-800-2308-14

https://lc.mahidol.ac.th

02-800-2332

ที่ปรึกษา : รศ.ดร.วัญจิต ศศิวงศาโรจน์

บรรณารักษ์ : รศ.ดร.สิงหนาท น้อมเนียน

กองบรรณารักษ์ :

รศ.ดร.บันทึยา ดวงกุ่มเมศ

ดร.สุภาพร คชารัตน์

ผศ.ดร.เรณู เหมือนจันทร์ไชย

ดร.จิตติกานต์ จินารักษ์

ผศ.ดร.วนบพร วงศ์กาฬสินธุ์

นางสาวมลินดา บูรรุ่งโรจน์

นายวิระพงศ์ มีสกาน

นางสาวสสิทิพย์ ชีระภากร

นางเบญจวรรณ เตชะเสน

นางสาวพัชชญาน์ วัตบัว

พิธีกร : นางพิชชา แฉ่งพานิช

ประสานงานกลาง : นายจิรวรรษ อรรถชโยทิต

ออกแบบรูปเล่ม : นายจิรวรรษ อรรถชโยทิต นายทศพร ทับวงษ์

01 - 02 เรื่องเล่าจากปก

วิกฤติโควิด-19 การจัดการกลุ่มแรงงานต่างชาติในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้

03 เล่าเรื่องราว

เกียรติคุณ...ความดีที่ยั่งยืน

04 - 05 วิจัยเพื่อสังคม

การบุกเบิกเส้นทางการค้า และการท่องเที่ยวภาคไทย
เมียนมา อินเดีย

06 - 09 รอบรู้ริลกา

งาน / กิจกรรมสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

10 - 11 เสียงจากประชาชน

12 - 13 หลักสูตรสนทนา

ภาษาศาสตร์... นั่นสำคัญไฉน

14 สีสาววัฒนธรรม

สืบสานงานบันทึกเสียง ครูประสิทธิ์ ทาว

15 ร้อยตำนานล้านเรื่องเล่า

นอนปลารับลม...ชมสวนตาล

16 ดุษฎีกับเรา

ศูนย์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

จดหมายข่าวสกาบันฯ

รูปแบบ : E - Newsletter

กำหนดการเผยแพร่ :

ฉบับที่ 1 : ทุกเดือนเมษายน

ฉบับที่ 2 : ทุกเดือนสิงหาคม

ฉบับที่ 3 : ทุกเดือนธันวาคม

จดหมายข่าวย้อนหลัง และข่าวสารเพิ่มเติม :

rilca.mu@gmail.com

https://lc.mahidol.ac.th
/RILCANewsletter

02-800-2308-14

RILCA,
Mahidol University

วิกฤติ COVID 19

การจัดการกลุ่มแรงงานต่างชาติ
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เรื่อง: สต.ดร.ชัชวาลิต ตติวงศาโรจน์

ผู้อำนวยการ และอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท
สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา สถาบันฯ

ในช่วงที่โควิด-19 กำลังระบาดหนักในประเทศไทยและเริ่มมีการระบาดอย่างแพร่หลายในทวีปยุโรป ประมาณเดือนมีนาคมในฐานะที่ผู้เขียนได้ทำงานเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการเข้าถึงบริการสุขภาพของกลุ่มแรงงานต่างชาติมาต่อเนื่องยาวนาน และกำลังจัดทำโครงการวิจัย เรื่อง **“มาตรการด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มแรงงานข้ามชาติ ในการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19”** ได้รับเชิญจาก The Social Science in Humanitarian Action Platform (SSHAP) ซึ่งเป็นโครงการที่มุ่งนำเสนอประเด็นเร่งด่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพด้วยมุมมองทางสังคมจัดทำโดย The Institute of Development Studies (IDS), University of Sussex ร่วมกับ Anthrologica และ The London School of Hygiene and Tropical Medicine, University of London ให้เป็นผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทย (contributor) ด้านแรงงานต่างชาติในสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 โดยข้อมูลจากประเทศต่างๆ ได้ถูกรวบรวมในช่วงมีนาคม - พฤษภาคม 2563 และนำเสนอในรูปแบบบทความ เรื่อง **“Key considerations for COVID-19 management in marginalised populations in Southeast Asia: transnational migrants, informal workers,**

and people living in informal settlements. May 2020” ซึ่งเป็นการตอบสนองที่ฉับไวต่อเหตุการณ์ระบาดของโรคในช่วงเวลานั้นและมีประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ ในบทความนี้ขอนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างชาติ ซึ่งเป็นประเด็นที่ไม่ได้รับการพูดถึงมากนักในประเทศไทย

ตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1990 การย้ายถิ่นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เติบโตขึ้นอย่างมาก ส่วนใหญ่เป็นผู้ย้ายถิ่นจากเมียนมา อินโดนีเซีย และกัมพูชา ประเทศที่รับแรงงานย้ายถิ่นอันดับต้นๆ เป็นประเทศที่มีระดับเศรษฐกิจที่ดีกว่าประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทย ซึ่งลักษณะการย้ายถิ่นส่วนใหญ่เป็นแบบชั่วคราว และข้ามพรมแดนไป-กลับแบบรายวัน แรงงานต่างชาติถือว่าเป็นกลุ่มเปราะบางในสถานการณ์การแพร่ระบาดของวิกฤตการณ์ทางสุขภาพในครั้งนี้

เนื่องจากประเทศปลายทางที่รับแรงงานเหล่านี้ไว้ทำงานมีความเข้าใจคนกลุ่มนี้น้อย และมักถูกละเลยจากนโยบายของส่วนกลาง

สถานะทางกฎหมายมีความสำคัญต่อการเข้าถึงการป้องกันโรคและผลกระทบต่างๆ หลายประเทศในอาเซียนมีกฎหมายเกี่ยวกับการย้ายถิ่นที่ซับซ้อนและมักจำกัดสิทธิของผู้ย้ายถิ่น ทั้งทั้งภูมิภาคคาดว่า 1 ใน 4 เป็นผู้ที่ไม่เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ผู้ย้ายถิ่นกลุ่มนี้มีข้อจำกัดในการเข้าถึงการบริการสุขภาพ สวัสดิการ รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิทางสังคม ทำให้ไม่กล้าออกมาใช้บริการหรือความช่วยเหลือในช่วงที่มีการระบาด เพราะกลัวการจับกุมและถูกส่งตัวกลับ หรือแม้แต่แรงงานที่เข้าเมืองอย่างถูกกฎหมาย ก็ตกอยู่ในภาวะเปราะบาง เพราะสถานะทางกฎหมายและการอยู่อาศัยขึ้นอยู่กับ การจ้างงาน การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้แรงงานเสี่ยงต่อการตกงาน ซึ่งหมายถึงสถานะต่างๆ ก็จะสิ้นสุดลงด้วย

นอกจากนี้ การอยู่อาศัยของแรงงานต่างชาติยังสัมพันธ์ต่อการติดเชื้อ เนื่องจากการอยู่อาศัยของแรงงานต่างชาติมักขาดบริการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขโลกที่เพียงพอและถูกสุขลักษณะ เช่น ห้องพักเล็กแคบ อากาศยวมกันอย่างแออัด อากาศไม่ถ่ายเท น้ำไม่เพียงพอ และระบบสุขาภิบาลไม่ดี มาตรการป้องกันและควบคุมโรคด้วยการล้างมือและการรักษาระยะห่างทางสังคม จึงไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ แรงงานต่างชาติรับใช้ในบ้าน ซึ่งมักเป็นผู้หญิงก็สัมพันธ์ต่อการถูกเอารัดเอาเปรียบมากกว่าปกติและถูกแยกออกจากสังคม จากมาตรการของรัฐที่กำหนดให้อาศัยอยู่กับนายจ้างในช่วง lockdown และยังไม่มียกกฎหมายคุ้มครองแรงงานกลุ่มนี้

ภาษาและการสื่อสารในช่วงของการระบาดก็เป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่ง การขาดการสื่อสารด้วยภาษาของแรงงานต่างชาติและการสื่อสารแบบสองทางเป็นอุปสรรคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สถานการณ์การระบาด หรือแม้แต่แนวทางปฏิบัติต่างๆ ของภาครัฐ นอกจากนี้ แรงงานต่างชาติยังถูกตีตราว่าเป็นกลุ่มที่แพร่เชื้อ จากความเป็นอยู่ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ภูมิจึงเกิด หรือกลัว (xenophobia) โดยเฉพาะการระบอบรอบสองในสิงคโปร์ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแรงงานเป็นส่วนใหญ่

ข้อมูลข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของบทความที่ได้นำเสนอแนวทางในการจัดการการแพร่ระบาดของโควิด-19 ไว้ได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งสามารถอ่านฉบับเต็มได้ที่ SSHAP (<http://www.socialscienceinaction.org>)

“เกียรติคุณ... ความดีที่ยั่งยืน”

ปี 2563 นี้ มีบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนเกษียณอายุงาน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณูปการมาก ประสพการณ์การทำงาน จึงนับได้ว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าและคุณประโยชน์ต่อสถาบันฯ และสังคมยิ่งนัก จนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคลากรด้วยกันเองต่อไป

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ปฏิบัติภารกิจตามตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นกำลังสำคัญของสถาบันฯ ด้วยดีตลอดมาจนครบวาระเกษียณอายุงานในปีี้ คุณประโยชน์ต่างๆ ที่ท่านได้มอบให้สถาบันฯ นั้น จะอยู่คู่ความทรงจำของคนรุ่นหลังต่อไป

นางรองทิพย์ บุญมาก

ผู้ปฏิบัติงานบริหาร

ผศ.ยงยุทธ บุราสิทธิ์

อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา

นางสาวบุญครอง มงคล

บุคลากร

“39 ปี ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่คู่กับสถาบันฯ ของเราคือ ‘วัฒนธรรม’ ที่เรียกว่า ‘ครอบครัว’ ซึ่งสถาบันฯ ให้ความสำคัญกับคำๆ นี้ สมดังเป็น สถาบันวิจัย ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

ขอขอบคุณทุกท่านที่อยู่ร่วมกันและรักกันอย่าง เป็นครอบครัวเดียวกัน ถึงแม้จะทำผิดพลาด แต่ทุกคนพร้อมให้อภัย และให้กำลังใจ อยู่ด้วยกัน เรื่อยมาและตลอดไป”

“60 ปี ผ่านไปอย่างรวดเร็วกับการทำงานที่ สถาบันฯ มากกว่า 26 ปี ที่นี่คือ บ้านหลังที่สอง ที่ให้ชีวิตกับข้าพเจ้าในเรื่อง มิตรภาพในหมู่ พี่น้องร่วมสถาบันฯ ที่มีแต่ความรัก ความเข้าใจ การให้อภัยซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ ที่สุดของการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

ตลอดเวลาที่ผ่านมาในการทำงานมีทั้งสุขและ ทุกข์ปะปนกันไป แต่เราต้องมองสิ่งเหล่านี้ให้เป็น ‘ธรรมะหรือธรรมชาติ’ เป็นเรื่องธรรมดาของชีวิต และที่สำคัญที่สุดคือ การมองโลกในแง่บวกและ เคารพให้เกียรติกับทุกคนที่ร่วมทุกข์ ร่วมสุข ในสถาบันฯ จนทำให้ข้าพเจ้าเดินทางมาถึง วัยเกษียณอายุอย่างมีความสุข”

“สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มอบ สิ่งดีๆ ให้แก่ทุกคนตลอดช่วงชีวิตในการทำงาน โดยเฉพาะคำว่า ‘ครอบครัว’ มีความรัก ความห่วงใย พร้อมช่วยเหลือเกื้อกูลให้กันและกันตลอดมา

การอยู่ร่วมกันอย่างเข้าใจ และความรักที่มีให้กัน และกันของชาวสถาบันฯ จะเป็นพลังในการ ขับเคลื่อนสถาบันฯ ต่อไป”

การบุกเบิกเส้นทางการค้า และการท่องเที่ยว ถนนไตรภาคีไทย-เมียนมา-อินเดีย

เรื่อง: รองศาสตราจารย์ ดร.โสภณา ศรีจำปา

ประธานศูนย์การศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาศาสตร์ สถาบันฯ

“หลายท่านคงคิดไม่ถึงว่าจะมีทางถนนที่เชื่อมประเทศไทยเข้าเมียนมา เพื่อไปสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออินเดียด้วยถนนไตรภาคีไทย-เมียนมา-อินเดีย” ได้ ถนนสายนี้เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเอเชียไฮเวย์ (Asian Highway: AH) ที่เชื่อมระเบียงเศรษฐกิจตะวันตก-ตะวันออก จากด่านอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เดินทางเข้าไปยังเมียนมาจนถึงชายแดนด่านมอเรย์ รัฐมณีปุระ ประเทศอินเดีย มีระยะทางประมาณ 1,360 กิโลเมตรโดยใช้เวลาสามวัน

ผู้เขียนและทีมได้รับทุนวิจัยมุ่งเป้าประเด็นอาเซียนจาก สกว. ปี 2560 ภายใต้แผนงานวิจัยเรื่อง “การข้ามเส้นทางพหุวัฒนธรรมอาเซียนพลัส: ไทย-เมียนมา-อินเดีย” ซึ่งดำเนินการวิจัยในประเทศเมียนมา ได้แก่ เมืองเมียวดี และเมืองมณฑลทะเลย์ และรัฐมณีปุระ ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออินเดีย พบว่า การขนส่งสินค้าจากไทยไปเมียนมาผ่านด่านชายแดนที่นิยมใช้กันคือ ด่านแม่สอด จังหวัดตาก ไปจนถึงด่านตามู มณฑลสะแกงของเมียนมาที่ติดชายแดนด่านมอเรย์ รัฐมณีปุระอินเดียทำได้หลายทาง อาทิ

เส้นทางที่หนึ่ง	เส้นทางที่สอง	เส้นทางที่สาม
แม่สอด-เมียวดี-เมฆะลำโย-ย่างกุ้ง- (เนปิตอร์)-มณฑลทะเลย์-มอนยาระ-กะเลาะ-ตามู (เมียนมา)-มอเรย์ (รัฐมณีปุระ อินเดีย)	แม่สอด-เมียวดี-พะโค-ตองอู-เนปิตอร์)-มณฑลทะเลย์-มอนยาระ-กะเลาะ-ตามู-มอเรย์	แม่สอด-เมียวดี-เมฆะละแหมง-เนปิตอร์-ทุกาม-กะเลาะ-ตามู-มอเรย์

กลุ่มชาติพันธุ์หลักที่อาศัยอยู่ในรัฐและมณฑลตามเส้นทางการค้าในเมียนมาที่มีวิสัยเดินทางผ่านสองรัฐที่มีกลุ่มชาติพันธุ์หลักตามชื่อรัฐ คือ รัฐกะเหรี่ยง-ชวากะเหรี่ยง และรัฐมอญ-ชวามอญ ส่วนมณฑลหรือเขตที่เดินทางผ่าน ได้แก่ เขตย่างกุ้ง เขตพะโค เขตมณฑลเฮลย์ เขตมะกะว และเขตซะโอง์ซึ่งมีชาวพม่าอาศัยอยู่เป็นหลัก แต่ในทุกรัฐและเขตของเมียนมามีความหลากหลายของผู้คนปะปนกันเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในประชาคมอาเซียน ที่ต้องการสร้างความร่วมมือทั้งในประเทศและกับประเทศไทย

สำหรับการขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปเมียนมา กรุงเทพมหานคร ถึงว่าเป็นเมืองหลักของการกระจายสินค้าไทย ถือเป็นเส้นทางที่ใกล้ที่สุดและสะดวกที่สุด จึงขอสรุปสถานการณ์การค้าและการลงทุนในชุมชนหลักบนเส้นทางดังกล่าวที่มีศักยภาพเพื่อความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว อาทิ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป และธุรกิจสุขภาพอนามัย

ผู้ที่เดินทางจากประเทศไทยผ่านด่านตาม เขตซะโอง์ของเมียนมาต้องขอวีซ่าแบบ multiple-visa จากสถานทูตเมียนมา และสถานทูตอินเดียที่อยู่ในประเทศไทยไปก่อนเพื่อผ่านการตรวจลงตราที่ด่านตามู ซึ่งใช้เวลาไม่นานและเสียค่าธรรมเนียมเล็กน้อยก็สามารถเดินทางข้ามสะพานแขวนไปยังยังด่านมอเธ่ รัฐมณีปุระได้ ซึ่งด่านมอเธ่อยู่ที่ตำบลเตงนูปิล อำเภอจันเดล รัฐมณีปุระ ณ เมืองชายแดนแห่งนี้มีประตูสองประตูที่ติดกับด่านตามู เมียนมา ได้แก่ ประตูที่หนึ่ง ด่านที่ตรวจลงตราและด่านศุลกากรอย่างเป็นทางการของผู้เดินทางและสินค้านำเข้า และส่งออก ส่วนในตัวตลาดมอเธ่ มีประตูที่สองอยู่ติดกับตลาดนามพาลองของเมียนมา เพื่อให้ชาวเมียนมาและอินเดียเดินทางข้ามไปมา เพื่อซื้อขายสินค้าระหว่างกันได้ เป็นช่องทางของการขนสินค้าด้วยรถลากบ้าง พุนหัวบ้างอย่างคึกคัก ชาวอินเดียนิยมมาเที่ยวและซื้อของที่ตลาดนามพาลองแห่งนี้ สินค้าอุปโภคและบริโภคส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน มีสินค้าจากประเทศอื่นบ้าง เช่น เกาหลี เมียนมา และไทย เมืองชายแดนมอเธ่มีประชากรหลากหลายกลุ่มอาศัยอยู่ อาทิ กุกี เมเต (ตระกูลทิเบต-พม่า) และชาวอินเดียจากรัฐต่างๆ จากด่านมอเธ่ต้องเดินทางไปยังเมืองอิมพาล เมืองหลวงของรัฐมณีปุระ ระยะทาง 72 กิโลเมตรซึ่งรัฐบาลอินเดีกำลังปรับปรุงเส้นทางอยู่

ในเมืองหลวงอิมพาลประกอบด้วยชาติพันธุ์เมเตเป็นหลัก ซึ่งมีวิถีการดำเนินชีวิตรูปร่างหน้าตาคล้ายกับชาวเมียนมา รัฐนี้มีพื้นที่ราบน้อยกว่าพื้นที่ภูเขา ดังนั้น พื้นที่ราบจึงเป็นที่ทำนาปลูกข้าว มีการเพาะปลูกพืชเกษตร การเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อจำหน่าย

ภายในรัฐซึ่งยังไม่เพียงพอ จึงต้องนำเข้าสินค้าอุปโภคและบริโภคส่วนหนึ่งจากรัฐอื่นๆ ของอินเดีย

รัฐนี้ยังมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ แร่ธาตุ และไม่มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ดังนั้น จึงเป็นโอกาสของ SMEs ไทยที่นำไปลงทุนและรุกตลาดที่รัฐนี้ โอกาสของสินค้าที่ได้รับความนิยม อาทิ สินค้ากลุ่มความงาม และเครื่องประดับ สินค้ากลุ่มอาหาร สินค้าประเภทอุปกรณ์กีฬา สันทนาการ และการท่องเที่ยว

ส่วนด้านการลงทุน รัฐมณีปุรมีนโยบายส่งเสริมให้นักลงทุนอินเดียและต่างชาติเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรม อาทิ อุตสาหกรรมเกษตรกรรม อาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ และอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้วยทัศนคติเพื่อนบ้านเมียนมา รวมถึงชาวอินเดียที่มีต่อประเทศไทย และคุณภาพของสินค้าไทยเป็นไปในด้านบวก ดังนั้น พ่อค้า นักธุรกิจ และนักลงทุนไทยน่าจะใช้เป็นโอกาสที่จะเจาะตลาดใหม่ไปที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออินเดียผ่านรัฐมณีปุระ เพื่อเพิ่มช่องทางการขายสินค้าได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ การที่รัฐนี้ยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีศักยภาพที่จะนำมาพัฒนาต่อยอดเพื่อเพิ่มคุณค่า และมูลค่าได้มากกว่าที่เป็นอยู่ อีกทั้งเป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญหลายรายการตามที่รัฐบาลแห่งรัฐมณีปุระให้การส่งเสริม จึงน่าจะเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยไปสำรวจและศึกษาศักยภาพเพื่อดูโอกาสความเป็นไปได้ในการขยายฐานการผลิตออกไปในอนาคต เพราะหากถนนไตรภาคีเสร็จสมบูรณ์ จะทำให้การคมนาคมขนส่งระหว่างไทยไปรัฐมณีปุระสะดวกมากขึ้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงไม่ควรพลาดโอกาสนี้

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
ขอแสดงความยินดีค่ะ

ศ.เกียรติคุณ ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์

อดีตผู้อำนวยการ และผู้ก่อตั้งศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

เนื่องในโอกาสได้รับพระราชทาน **เหรียญคุณกุ๊กมาลา**
และ**เข็มศิลปวิทยา สาขามนุษยศาสตร์ ประจำปี 2562**

Thai Dance and National Costume

25 มิถุนายน 2563

นายวาทีตต์ ดุริยอังกูร นักวิชาการวัฒนธรรม สถาบันฯ
ได้รับเกียรติจาก กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ให้ร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้บรรยายและปฏิบัติการ
วัฒนธรรม ในโครงการกิจกรรมแลกเปลี่ยนเสมือนจริง
“Bridging Young Minds for Our Better Tomorrow”
ผ่านชั้นเรียนออนไลน์และถ่ายทอดสด ณ อาคารเรือนไทย

วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ครบรอบ 68 พรรษา

24 กรกฎาคม 2563

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย นำโดย ดร.สิรินทร
พิบูลภาณุวัฒน์ พร้อมบุคลากรสถาบันฯ เข้าร่วมพิธีถวาย
ราชสดุดี ถวายพระพรชัยมงคล พร้อมถวายสัตย์ปฏิญาณ
เพื่อเป็นข้าราชการ พนักงานที่ดี และพลังของแผ่นดิน
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ครบรอบ 68 พรรษา ณ สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

ครบรอบ 46 ปี

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

29 กรกฎาคม 2563

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย จัดงานครบรอบ
46 ปี แห่งความรัก ความผูกพันเพื่อสร้างสรรค์สังคม
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย เพื่อตระหนัก
ถึงความสำคัญของวันดังกล่าว และเป็นการสร้าง
จิตสำนึกให้รัก ผูกพัน และเป็นสิริมงคล

รวมพล RILCA 5ส ประจำปี 2563

11 สิงหาคม 2563

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย จัดโครงการ RILCA
5ส ขอใจ ประจำปี 2563 เพื่อสร้างสุขลักษณะ และ
สภาพแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้นในหน่วยงาน และสร้างการ
มีส่วนร่วมของบุคลากร ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยมหิดล
ในการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีต่อสุขภาพ
สะอาด และไม่มีมลภาวะ

Conceptual & Critical Thinking by Mind Map

14 สิงหาคม 2563

หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาภาษาและการสื่อสารระหว่าง
วัฒนธรรม สถาบันฯ จัดการบรรยาย Conceptual
& Critical Thinking by Mind Map for Grad Students
โดยมีพญ.ธนิดา วิทยาวิศวสกุล แชมป์ Mind Map
ประเทศไทย ปี 2020 มาแบ่งปันความรู้และแนวทาง
ปฏิบัติในการคิดอย่างเป็นระบบให้แก่ผู้เข้าร่วม

พฤษภาคม ๒๕๖๓

การดูแลผู้ป่วยสูงวัย

เรื่อง: ดร.จิตติภานต์ จินารักษ์ ประธานโครงการจัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สถาบันฯ

สถิติผู้สูงอายุในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2562 (กรมกิจการผู้สูงอายุ: ออนไลน์) มีจำนวน 11.13 ล้านคน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 66.55 ล้านคน ซึ่งจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัวในปี พ.ศ. 2565 และในปี พ.ศ. 2573 ประเทศไทยจะมีสัดส่วนประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 26.9 ของประชากรไทย (TCBC: ออนไลน์) สถิติผู้สูงอายุสะท้อนให้สังคมไทยตระหนักถึงการเตรียมการช่วยเหลือเอาใจใส่ผู้สูงอายุภายในครอบครัวด้วยตนเอง เนื่องจากสภาพร่างกายผู้สูงวัยมีความเปลี่ยนแปลงตามกาล จากที่เคยเคลื่อนไหวร่างกายได้คล่องแคล่ว ความยืดหยุ่นในการเคลื่อนไหวร่างกายเริ่มถดถอย ภูมิคุ้มกันในร่างกายเริ่มลดลง และอีกนานาสาเหตุที่นำมาสู่ภาวะเจ็บป่วยโดยเฉพาะผู้สูงอายุ

การดูแลผู้สูงอายุที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญ กิจกรรมพหุปัญญา Talk จึงเกิดขึ้นในหลักสูตรพหุปัญญา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธ บुरาสีทธิ เป็นผู้บริหารจัดการเสวนา และคุณศิริวัฒน์ เจียมอนุสรณ์ ศิษย์เก่าหลักสูตรพหุปัญญา รุ่นที่ 1 มาแบ่งปันประสบการณ์ตรงในการดูแลผู้สูงอายุภายในครอบครัวให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรและผู้สนใจทั่วไป ตั้งแต่การรู้สภาวะโรคที่เกิดขึ้นกับคุณพ่อ คุณแม่ และน้องสาว การปฏิบัติตามแผนการรักษาของแพทย์อย่างต่อเนื่อง การดูแลจัดเตรียมอาหารที่เหมาะสมกับวัยและภาวะโรคที่ผู้สูงวัยกำลังเผชิญ และที่สำคัญคือ การเตรียมการเพื่อดูแลผู้สูงอายุ ด้วย 3 หลักการ ได้แก่

(1) การเตรียมความพร้อมสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ที่เอื้อต่อการเยียวยา

ผู้สูงอายุ ซึ่งแน่นอนว่า เวลาส่วนใหญ่ของชีวิตผู้สูงวัยคือ บ้าน คุณศิริวัฒน์ จึงเตรียมสภาพแวดล้อมของบ้านให้ผู้สูงวัยได้สัมผัสกับธรรมชาติมากที่สุด โดยสามารถนั่งชมต้นไม้ เดินไปเก็บดอกไม้ ตลอดจนการเลี้ยงสัตว์ สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีเพื่อสร้างสัมผัสแห่งการเอื้ออาทรที่ผู้สูงวัยสามารถมอบให้สัตว์เลี้ยงได้ หรือแม้กระทั่งการจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้สามารถมองเห็นธรรมชาตินอกบ้านได้ ให้ผู้สูงวัยได้ทำกิจกรรมภายในบ้าน ได้สะดวกตามความต้องการของผู้ป่วย

(2) การเตรียมการสื่อสาร ที่สร้างกำลังใจที่ดีย่างสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ ใช้ถ้อยคำที่แสดงออกให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้สูงวัยได้รับฟังแล้วจะมีความรู้สึกที่ดี เช่น กรณีที่มีบุคคลอันเป็นที่รักเสียชีวิต การบอกกล่าวผู้สูงวัยที่มีความผูกพันกับผู้เสียชีวิต ต้องมีการวางแผนในการสื่อสารว่าจะมอบหมายให้ใครในครอบครัวทำหน้าที่เป็นผู้บอกกล่าวเรื่องการสูญเสีย ต้องอาศัยช่วงเวลาที่เหมาะสมในการสื่อสารที่เหมาะสม

(3) การเตรียมจิตใจของผู้ดูแลผู้สูงอายุ เป็นฐานพลังใจที่สำคัญในการดูแลผู้สูงอายุ โดยการเลือกมุมสงบที่ได้สัมผัสธรรมชาติภายในบริเวณบ้าน ใช้ท่าความเพียรทางจิต นั่งสมาธิช่วงเช้า เย็น และกลางคืน เพื่อฝึกจิต

การทำหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม และมีความเข้าใจความเป็นไปของธรรมชาติของทุกชีวิต จึงนับได้ว่าเราได้ทำหน้าที่การดูแลผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบแล้ว

ประเทศไทยมีผู้สูงอายุ 11.13 ล้านคน (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2562) <https://www.thaihealth.or.th/Content.aspx?ContentID=12275>

เรือแบ่งปัน นาวา RILCA บริรักษ์

ลงเรือลำเดียวกัน กินข้าวด้วยกัน อิ่มด้วยกัน

เรื่อง: ดร.พรุ ดุตรวิทักษ์

ประธานกลุ่มพันธกิจวัฒนธรรมสถานบริรักษ์ (iCulture) สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 พวกเราชาว RILCA หลายๆ ท่าน คงจะรู้จัก แพลตฟอร์มแห่งการแบ่งปันในชื่อว่า **“เรือแบ่งปัน นาวา RILCA บริรักษ์”**

เรือแบ่งปัน นาวา RILCA บริรักษ์ เดิมเป็นยานพาหนะสะเทินน้ำสะเทินบกเก็บขยะ ออกแบบโดยเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการยุววัตรเพื่อพัฒนายุทธศาสตร์ชาติ แต่ในช่วงสถานการณ์วิกฤต พวกเราทีม iCulture ได้ออกแบบเรือลำนี้ให้เป็นพื้นที่ในการ **“ให้”** และ **“รับ”** ภายใต้แนวคิด **“ใครมีปันให้ ใครหิว แบ่งไป”** เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล บรรเทาทุกข์แก่ชาวสถาบันฯ และประชาชนผู้เดือดร้อนจากปัญหาการระบาดของโควิด-19

โดยรอบมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ได้แก่ ชุมชนโดยรอบสถานีรถไฟมหาสวัสดิ์ ชุมชนคลองโยง ชุมชนโพธิ์ทอง จากนั้น ได้ขยายผลต่อไปยังวิทยาเขตพญาไท ส่งต่อไปยังชุมชนสวนเงิน และได้มีโอกาสสัญจรทางน้ำเพื่อช่วยเหลือชุมชนทางคลองมอญ และคลองบางน้อยอีกด้วย

เรื่องราวของเรือแบ่งปันได้รับความสนใจจากสื่อหลากหลายทั้งโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และ social media ย้ำยำซ้ำๆ นำเรื่องราวไปเล่าในรูปแบบของการตูน และได้บริจาคยาฆ่าเชื้อน้อยให้แก่เรือแบ่งปัน เพื่อส่งมอบแก่ผู้ได้รับผลกระทบต่อไป

โครงการเริ่มต้นเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2563 ด้วยเสบียงจากตัวดิฉันเอง ผศ.ดร.ชิตชายงค์ ยมาภัย และคุณธีรวรรณ มิ่งบัวหลวง ในครั้งแรกที่เรือจอดเทียบ ณ ท่า RILCA พวกเราที่ได้พบเห็น ต่างแสดงความชื่นชม และ กุสึกุสนำเครื่องอุปโภค บริโภค มาร่วมแบ่งปันกันมากมายเต็มลำเรือ จนสามารถขยายผลไปแบ่งปันยังส่วนกลาง คือ ศูนย์การเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล และ สำนักอธิการบดี และ ชุมชน

วันนี้ ขอพาทุกท่านไปฟังเสียงของชาว RILCA ที่ร่วมด้วยช่วยกัน ทำให้เราฝ่าวิกฤตกันมาได้

ชาว RILCA ผู้ไม่ประสงค้ออกนามท่านหนึ่ง กล่าวว่า “ตนเองเป็นคนชอบช่วยเหลือผู้อื่นและมีความสุขกับการให้ ได้แบ่งปันขนม อาหารแห้งไว้ในเรืออย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการให้ในครั้งนี้ เป็นการให้ที่ถึงมือผู้รับอย่างแท้จริง และในขณะที่เดียวกัน ก็ได้เผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบันฯ เป็นโครงการที่ดีมากๆ” เธอยังกล่าวต่อไปว่า “สมัยก่อน ใครมีอะไรก็เอามาแบ่งปันกัน สมัยนี้หาได้น้อยมากแล้ว พอได้เห็นเรือลำนี้ จึงอยากจะแบ่งปัน ช่วยเหลือตามกำลัง”

เช่นเดียวกับ คุณนก อร่ามรัตน์ กุ้ยบำรุง แม่บ้านสถาบันฯ ที่กล่าวว่า

“

ในสถานการณ์นี้ บุคคลในครอบครัวของตนได้รับผลกระทบ เพราะต้องปิดร้าน ขายของไม่ได้ แต่ยังได้เงินเยียวยาจากรัฐบาล ส่วนตนเองนั้น ชอบช่วยเหลือ แบ่งปันให้คนที่เดือดร้อน เรือแบ่งปันเป็นโครงการที่ดี เพราะเป็นพื้นที่ให้คนที่มิจิตศรัทธา ได้มาร่วมแบ่งปันกัน เป็นการช่วยเหลือแบ่งปันน้ำใจแก่สังคม บางคนไม่มีกั๊กใจด้วย ไข่ ข้าว อาหารแห้ง ปลากระป๋อง ได้มีกินไปอีกระยะหนึ่ง” คุณนก ยังเล่าต่อถึงชุมชนสามพราน บ้านของเธอว่า “ในชุมชนก็มีตู้ปันสุข และตัวเองก็ชอบเก็บผักที่ปลูกไว้ เอาไปใส่ตู้ปันสุข เราช่วยตามที่เราจะช่วยได้ ไม่ต้องไปซื้อของ แต่เอาของที่เรามีไปช่วย ให้เราก็มีความสุข ”

คุณกึ่ง ขนิษฐา จินสงวน หัวหน้างานการเงิน เป็นอีกท่านหนึ่งที่ชอบช่วยเหลือ แบ่งปันน้ำใจ คุณกึ่งเล่าว่า

“

ในปี 54 ที่น้ำท่วมหนัก กึ่งต้องพายเรือมาทำงาน เลยเอาต้นกล้วยที่ล้มใส่มาในเรือ ได้ช่วยเหลือพี่ๆ สปก. ของมหาวิทยาลัย แบ่งกล้วย ผักที่ปลูกเองที่บ้านให้เขา ได้ช่วยเหลือเวลาคนเดือดร้อน โดยส่วนตัวชอบให้ เรามีอะไร เราอยากให้คนที่เขาไม่มี เราก็เอาไปให้เขา กับเรือแบ่งปันเอง ก็ได้นำของมาแบ่งปัน ตัวเองก็นำสมุนไพร มีผักที่เราปลูกเองก็นำมาแบ่งกัน และเวลาอาจารย์นำเรือออกไปแบ่งปันแก่ชุมชน ก็เป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สถาบันฯ และมหาวิทยาลัยอีกด้วย” สิ่งหนึ่งที่คุณกึ่งคิดว่า ทำให้กึ่งไม่ลำบากในสถานการณ์วิกฤต ก็เพราะตนเองได้เดินตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คุณกึ่งเล่าว่า “ที่บ้าน มีพืชผักหลากหลาย มีข้าวที่ปลูกเอง ถึงออกไปไหนไม่ได้ ก็มีกิน ไม่เดือดร้อนอะไร แต่พอเราออกจากบ้านได้เราก็อยากเอาของ

ของเราไปแบ่งปันแก่คนข้างนอกบ้าง” กึ่งทิ้งท้ายว่า “อยากให้เรือแบ่งปันยังอยู่ไปเรื่อยๆ เป็นพื้นที่แห่งการ “ให้” และ “รับ” แก่สังคมของเราต่อไป ”

อาจารย์นัย กฤตยา อภินิษฐ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เป็นอีกท่านหนึ่งที่พร้อมแบ่งปันอย่างไม่มีข้อแม้ อาจารย์นัยเล่าถึงความสุขที่เห็นสังคมมอบความรักให้แก่กันแล้วเกิดความปลื้มปิติ และเมื่อเห็นเรือแบ่งปันเทียบท่าอยู่ที่หน้าสถาบัน อาจารย์นัย จึงรีบรับโอกาสแห่งการให้ไว้แบบอัตโนมัติ อาจารย์นัยยกคำว่า

“

เรือแบ่งปันเป็นการประกอบทุกสิ่งอย่างเข้าด้วยกัน เป็นการปันสุขมาให้เรา โอกาสสำคัญที่ทำให้เราได้แสดงน้ำใจ เรือแบ่งปันเป็นสัญลักษณ์แห่งการให้โอกาส เราได้มีโอกาสส่งของขวัญนี้แด่คนอื่น มันคือ gift for all บางครั้งเราอยากให้อีกคนหนึ่ง แต่เราไม่สามารถให้ได้ เราก็กินคนอื่น ๆ ได้เช่นกัน เมื่อได้เรียนรู้ว่า การให้ของขวัญมิใช่เพียงมีของขวัญใส่กล่องผูกโบว์ แต่มันมากกว่านั้น การให้แบบนี้ ผู้ให้มีความสุข ผู้รับอึ้ง และเมื่อเราได้เรียนรู้การให้และรับในคราวเดียวกัน ”

สุดท้าย ผู้ไม่ประสงค้ออกนามแห่ง RILCA อีกท่านหนึ่ง ผู้ที่มีจิตใจชอบช่วยเหลือ ผู้เดือดร้อน และได้เคยช่วยเหลือผู้ประสบภัยช่วงน้ำท่วมมาแล้ว กล่าวว่า “เมื่อเห็นโครงการเรือแบ่งปันแล้ว รู้สึกประทับใจมาก และนึกถึงการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในยามเดือดร้อน การช่วยเหลือกันเองในสถาบัน และการออกไปแบ่งปันชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยนั้น เป็นสิ่งดี ชุมชนมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย ไม่ทิ้งกัน เรื่องเล็ก เรื่องใหญ่ก็มาช่วยกัน เผยแพร่ชื่อเสียงให้แก่สถาบันฯ และมหาวิทยาลัยมหิดล” สิ่งสำคัญเหนืออื่นใดที่เขาได้เรียนรู้จากเรือแบ่งปันคือ “เขาได้เห็นคนจริง คนที่ให้ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน”

ปรากฏการณ์ดังกล่าว แสดงให้เห็นได้ชัดว่า ชาว RILCA ทุกคนพร้อมใจที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันในยามเดือดร้อน ตกทุกข์ได้ยาก พร้อมที่จะลงเรือลำเดียวกัน กินข้าวด้วยกัน อิ่มด้วยกัน ร่วมหัวจมท้าย พานานา RILCA ฟันฝ่ามรสุม นับว่าชาว RILCA “ถือประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง” เรือแบ่งปันจึงเป็นสัญญาณสำคัญว่า พวกเราพร้อมจะเดินทางไปสู่จุดหมายตามปรัชญาและพระราชปณิธานของสมเด็จพระมหิตลาธิเบต อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก

เสียงจากประชาชน:

VOICES OF PEOPLE

“โครงการนี้ทำให้เด็กๆ ของเรากล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าตอบคำถาม มีความสุขในการเรียนรู้ภาษาไทยมากขึ้น”

นางสาวสิริลักษณ์ วงศ์วิวิทย์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะช้าง
จ.ระนอง

“

โอกาสแบบนี้ไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆ

เป็นการเปิดโอกาสให้กับครูในการพัฒนา
ศักยภาพ และเป็นโอกาสสำหรับเด็ก
นักเรียนที่อยู่ตามเกาะแก่ง รวมถึง
เด็กพม่า ได้เรียนรู้ภาษาไทยด้วยวิธีการ
สอนและสื่อรูปแบบใหม่

“

นายชนกร เสนาะเสียง
ศึกษานิเทศก์วิทยุชำนาญการ
สพป.ระนอง

“ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติและมีความยินดีอย่างยิ่งที่

เราได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากสถาบันวิจัย
ภาษาฯ ม.มหิดล ในการพัฒนาครูของเราให้มีศักยภาพ
ในการจัดการเรียนการสอนทักษะภาษาไทยอย่างเป็นระบบ
มากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชน
จังหวัดระนองในครั้งนี้”

นางสาวพนอ ทิพย์พิมลรัตน์
ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ผู้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเด็กชาติพันธุ์
ในกลุ่มโรงเรียนเกาะแก่ง จังหวัดระนอง (TSL)

“จากการที่สถาบันฯ เข้ามาจัดทำเครื่องมือ
พัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับเด็กชาติพันธุ์
และเด็กต่างชาติ นับเป็นสื่อที่มีประโยชน์มาก

เพราะนักเรียนบางคนพูดภาษาไทย
ไม่ได้เลย...หลายโรงเรียนที่ได้ใช้วิธี
การสอนนี้ ทำให้มีทักษะภาษาไทยและ
ผลการเรียนดีขึ้น สูงขึ้นมาก”

ว่าที่ร้อยตรีสามารถ โต๊ะหยอ
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแหลมนาว
จ.ระนอง

VOICES OF PEOPLE VOICES OF PEOPLE VOICES OF PEOPLE

“ตัวเองนั้นไม่ใช่คนไทย เวลาไปไหนโดนล้อตลอดว่าเป็นคนพม่า ต่างตัวจึงพยายามตั้งใจเรียนภาษาไทยให้เก่ง ดีใจมากที่ได้มาอบรมจะเอาวิธีการเหล่านี้ไปสอนเด็กให้เก่งเหมือนเรา”

คุณครูเมตะชินอุ
ศูนย์การเรียนรู้มาริสท์เอเชีย
อ.เมือง จ.ระนอง

“

ทุกปีที่รับนักเรียนจะมีปัญหามากในการสอนเด็กพม่าจะต้องเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ตลอด เพื่อให้เด็กสื่อสารเป็นภาษาไทยได้

หลังจากอบรมเสร็จได้บอกกับ ผอ.เลยว่าตอนนี้รู้แล้วว่าต้องสอนเด็กพม่าอย่างไร

“

คุณครูวันดี นาคอุดม
โรงเรียนระนองพัฒนามิตรภาพที่ 60
อ.เมือง จ.ระนอง

“คุ้มค่ามากที่ได้มาอบรมเพราะได้ทั้งสื่อการสอนหนังสือ แบบเรียน และวิธีการสอน

จนต้องบอก ผอ.ว่า ขอเปลี่ยนมาสอนชั้น ป.2-3 เพื่อจะได้นำเทคนิควิธีการสอนไปใช้ให้คุ้มกับที่มาอบรม”

คุณครูจุฑารัตน์ มากเสม
โรงเรียนบ้านคลองเงิน
อ.กระบุรี จ.ระนอง

“ตั้งแต่เป็นครูมาไม่เคยได้รับการอบรมที่ได้ความรู้และได้ประสบการณ์มากขนาดนี้ สิ่งที่ได้รับจากการอบรมรู้สึกดีใจแทนนักเรียน ครูที่ได้มาอบรมถือว่าโชคดีมาก ถือเป็นภารกิจอบรมที่เราสามารถนำไปใช้ได้จริงเอาไปสอนกับนักเรียนได้ทั้งโรงเรียนอย่างมั่นใจ”

คุณครูอิสรา เพชรคนชม
โรงเรียนบ้านบางนอน อ.เมือง จ.ระนอง
ผู้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเด็กต่างชาติ
จังหวัดระนอง

‘ภาษาศาสตร์ ...นั่นสำคัญโงน’

เรื่อง: นางสาวปิยวรรณ เกะแก้ว

นักวิชาการศึกษานานาชาติ
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

อาจารย์ ดร.ยิ่งยศ กันจิบะ

ศิษย์เก่าหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาศาสตร์
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

ศตวรรษที่ 21 นี้ อาจปฏิเสธไม่ได้ว่า “ภาษา” สำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงอยู่ของ
เผ่าพันธุ์มนุษย์ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าศาสตร์อื่นๆ ด้วยภาษาถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่จะ
บอกเล่า ความรู้สึก หรือความต้องการให้อีกฝ่ายได้รับรู้และเข้าใจ ไม่ว่าจะเป็ภาษาพูด
ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทาง

อาจารย์ ดร.ยิ่งยศ กันจันะ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นหนึ่งในศิษย์เก่าของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชียที่ใช้เวลาในการทำวิจัยเพียง 2 ปีเท่านั้น เพราะเหตุใดอาจารย์ ดร.ยิ่งยศ กันจันะ จึงมองเห็นความสำคัญของภาษาศาสตร์ และเพราะเหตุใดอะไรจึงเลือกเรียน “ภาษาศาสตร์” ที่สถาบันฯ

เหตุที่เลือกเรียนปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ที่สถาบันฯ เปิดสอน

ที่นี่มีอาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาที่ผมต้องการทำวิจัย นั่นคือ สาขาวิจัยปฏิบัติศาสตร์ อาจารย์สามารถชี้แนะแนวทางให้ผมสามารถทำวิจัยได้และทำวิจัยเป็น สถาบันฯ จึงมีความเป็น 'สถาบันวิจัย' ที่ไม่ใช่เพียงแต่ให้ความรู้ทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาทักษะด้านการทำวิจัยของผมให้เป็นระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการทำงานได้อีกด้วยครับ

“เคล็ดลับการประสบความสำเร็จในการศึกษาปริญญาเอกได้เร็วขึ้นด้วยตัวย่อ ‘ส.ว.ย’ คือ ‘ส’ หมายถึง ความสนุกสนาน ‘ว’ คือ วินัย ‘ย’ คือ ไม่ย่อท้อ ”

เคล็ดลับในการประสบความสำเร็จในการศึกษาปริญญาเอกได้เร็ว

อาจารย์ ดร.ยิ่งยศ กันจันะ ใช้เวลาในการศึกษาระดับปริญญาเอกรวมทั้งหมดประมาณ 3 ปีกว่า อาจารย์ได้แนะนำเคล็ดลับที่ช่วยให้สำเร็จการศึกษาได้เร็วขึ้นด้วยตัวย่อ ‘ส.ว.ย’

อันดับแรก คือ ‘ส’ หมายถึง ความสนุกในการเรียน นอกเหนือจากการได้รับความรู้แล้วการเรียนควรจะต้องสนุกด้วย ความสนุกเกิดขึ้นจากการเลือกเรียนสาขาที่เราชอบหรือสนใจ แบบนี้จะช่วยให้เราสนุกและมีสมาธิจดจ่อที่เรียนจะทำให้เราอยากที่จะหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ต่อมาคือ ‘ว’ วินัยครับ การขาดวินัยจะทำให้เราเปลืองเวลาไปทำอย่างอื่น ขาดความต่อเนื่องกับการค้นคว้าวิจัย สิ่งที่ผมปฏิบัติเป็นประจำและ

สม่ำเสมอคือ ต้องเขียนวิทยานิพนธ์ให้ได้วันละอย่างน้อย 15 นาที วิทยานิพนธ์ของผมจึงมีความก้าวหน้า

และสุดท้าย ‘ย’ ครับ ต้องไม่ย่อท้อเมื่อพบอุปสรรค และต้องเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์เว้นสัปดาห์ เพราะเมื่อเรามีปัญหาด้านการวิจัย การพบปะพูดคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาจะช่วยให้สามารถหาทางออกได้ ทำให้งานวิจัยก้าวหน้าไม่สะดุด

ประโยชน์ และความจำเป็นของภาษาศาสตร์ต่อชีวิตประจำวัน

หลักสูตรภาษาศาสตร์ของที่นี่ช่วยให้ผมคิดและทำวิจัยอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น เนื่องจากต้องเรียนและวิเคราะห์ระบบของภาษาต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ระบบภาษาไปประยุกต์ใช้กับการเรียนหรือการสอนภาษาต่างประเทศได้ เพราะเมื่อเรามองเห็นระบบในภาษา ก็จะทำให้เราสามารถจับระบบในภาษาที่จะเรียนหรือจะสอนได้ง่ายกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนภาษาศาสตร์ ความรู้ทางภาษาศาสตร์จึงช่วยให้เราเรียนรู้ภาษาอื่นๆ ได้เร็วขึ้นและสอนภาษาได้อย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น **ซึ่งในศตวรรษที่ 21 นี้ความรู้เฉพาะภาษาที่ 1 หรือ 2 อาจไม่เพียงพออีกต่อไป ความรู้ทางภาษาศาสตร์จึงเป็นศาสตร์ที่จะเข้ามาช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาที่ 3, 4 หรือมากกว่านั้นได้ กล่าวได้ว่าความรู้ทางภาษาศาสตร์ได้ช่วยให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างมากในศตวรรษนี้**

“วันกรรมการขอร้องของผู้พูดชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง : การศึกษาตามแนววิจัยปฏิบัติศาสตร์อันตรภาษา” ผลงานการท่อมเทวีวิจัยของอาจารย์ ดร.ยิ่งยศ กันจันะ ถือได้ว่าเป็นวิทยานิพนธ์ที่น่าสนใจมากๆ เล่มหนึ่งโดยสามารถหาอ่านได้จาก **ห้องสมุดสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา**

สืบสานงานบันทึกเสียง ครุประสิทธิ์ ถาวร

Digital Audio File Formats

เรื่อง: นายดรวุฒิ เกตุยา นักวิชาการดนตรีไทย สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

ผลงานสืบสานงานบันทึกเสียงครุประสิทธิ์ ถาวร เป็นการนำเทปรีล (Reel Tape) แอบบันทึกเสียงชนิดม้วน จำนวน 696 รีล มาแปลงไฟล์เสียงให้เป็นดิจิทัล Digital Audio File Formats ภายใต้ภารกิจในการผลิตและเผยแพร่ของศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรมดนตรี (ประสิทธิ์ ถาวร) ซึ่งเป็นภารกิจหนึ่งในด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อบริการวิชาการสู่สังคม โดยใช้อรรถความรู้ทางด้านดุริยางคศิลป์มาจัดเป็นหมวดหมู่ของเพลง

สำหรับผลงานอันทรงคุณค่านี้ คุณครุประสิทธิ์ ถาวร (ศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทย ประจำปี พ.ศ. 2531) ได้บันทึกเป็นต้นฉบับเพลงไทย บรรเลงและขับร้องโดยครูอาวุโส ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดุริยางคศิลป์ เป็นผลงานการปรับวงและการบันทึกเสียงเพลงไทยที่เกิดจากการใช้ความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์งานของคุณครุประสิทธิ์ ถาวร ที่สะสมมาเป็นเวลากว่า 30 ปี (การสะสมเริ่มเมื่อราวปี พ.ศ. 2511) มอบให้มหาวิทยาลัยมหิดลไว้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและการศึกษา โดยเปิดพื้นที่ให้เป็นศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรมดนตรี เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2543 ณ อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี ชั้น 2 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท (ปัจจุบัน ใช้ชื่อ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย)

ในวาระครบรอบ 20 ปี ศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรมดนตรี (ประสิทธิ์ ถาวร) สถาบันฯ ได้นำผลงานสืบสานงานบันทึกเสียงครุประสิทธิ์ ถาวร มอบให้หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษา โดยมีนายวาทีตต์ คุริยอังกูร และคณะเป็นผู้แทนเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2563

สำหรับหน่วยงานที่สนใจ สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลได้ที่ โทร. 0-2800-2309-14 ต่อ 3219 หรือ เข้าชมเว็บไซต์ได้ทาง <http://www.arts.lc.mahidol.ac.th>

นอนปลารับลมชมวิวสวนตาล

สวนตาลลุงนอม “ศูนย์เรียนรู้ภูมิปัญญาตาลโตนด”

เรื่อง: นายวาทิต ตรีอังกร

นักวิชาการวัฒนธรรม สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

ต้นตาล ถือได้ว่าเป็นต้นไม้สัญลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ พบเห็นได้ตามท้องนาและสองข้างทาง นิยมนำน้ำตาลสดและผลิตผลจากน้ำตาลโตนดมาทำขนมหวาน ทำให้มีรสชาติหอมหวานเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดจนมีชื่อเสียงไปทั่ว สำหรับการเคี้ยวน้ำตาลสด น้ำตาลปีบ ตาลเชื่อม ตาลลอยแก้ว หรือการยี่โตนดที่ใช้ลูกตาลสุกมายีเพื่อทำขนมตาล “สวนตาลลุงนอม” คือแหล่งเรียนรู้เรื่องตาลที่ครบวงจรบนพื้นที่ราว 10 ไร่ ที่นำต้นตาลต้นใจกับบรรยากาศต้นตาลอวบอ้วนดูชุ่มชื้น ลำต้นสูงใหญ่กว่า 400 ต้น ที่นำมาปลูกเรียงกันเป็นทิวแถวตั้งแต่ช่วงปี 2534 จนกลายเป็นดงตาลที่สวยงามในปัจจุบัน ลุงนอม ภูเงิน (อดีตกำนันตำบลถ้ำรงค์) ผู้สร้างตำนาน “คนปลูกตาลโตนดเมืองเพชร” ที่มีความรู้ความชำนาญเรื่องต้นตาลจนได้รับพระราชทานปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาเกษตรศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นผู้อนุรักษ์สวนตาลไว้บนที่ทำกินและพัฒนาจนกลายเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการปลูกต้นตาลโตนดที่มีผู้สนใจเข้ามาศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้นตาลเมืองเพชรบุรีมีชื่อเสียงไปทั่วโลก ด้วยมองการณ์ไกลว่า การปลูกต้นตาลไว้นั้น จะเป็นการสืบสานต่ออาชีพดั้งเดิมและยังคงเสน่ห์ที่ต้นตาลของชาวจังหวัดเพชรบุรีไว้ให้คงอยู่คู่เมือง มิใช่เป็นเพียงตำนานที่จะเล่าขานให้รู้หลังฟัง

“พี่อำนาจ” ลูกชายลุงนอม ผู้สานต่ออาชีพคนทำตาล ยังคงทำหน้าที่ต้อนรับ เล่าเรื่องตาลและสาริถภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดจากบิดาให้กับผู้คนที่แวะเวียนไปเยี่ยมเยียนด้วยความเป็นกันเองได้อย่างน่าประทับใจ

พี่อำนาจบอกกับพวกเราว่า “ทุกวันนี้ตลาดมีความต้องการน้ำตาลสดและผลตาลสุกมากขึ้นเรื่อยๆ แต่มีคนทำสวนตาลน้อยลง อยากให้มีคนสนใจเรียนรู้อาชีพการทำสวนตาลโตนดให้มากขึ้น ผাগถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้ช่วยพัฒนาสายพันธุ์ตาลโตนดให้มีต้นเตี้ยหรือเล็กลงเพื่อให้ง่ายต่อการดูแล และอยากให้ส่งเสริม

การทำสวนตาลเป็นอาชีพมากขึ้นเพราะสร้างผลตอบแทนที่ดี แถมมีอายุการเก็บเกี่ยวยาวนานถึง 200 ปี เป็นมรดกตกทอดได้หลายชั่วคนเลยทีเดียว สำหรับผม อาชีพนี้กลายเป็นวิถีชีวิตไปแล้ว ทุกวันนี้มีความสุขเพราะได้สืบสานต้นตาล มรดกของพ่อไว้เป็นมรดกของเมืองเพชรบุรี ถ้ามีโอกาสก็อยากให้มาแวะเยี่ยมกัน”

“น้ำตาล” ที่ผ่านหยาดเหงื่อแต่ละหยดจากความเหน็ดเหนื่อย แต่มีรอยยิ้มแฝงไว้ด้วยความภาคภูมิใจในอาชีพคือสิ่งที่ทำให้ทุกคนอยากมาชมที่นี่ นอกจากมาเที่ยวนอนเปลรับลมชมสวนตาลนี้แล้ว ยังสามารถไปท่องเที่ยวในชุมชน

บ้านถ้ำรงค์ แวะสักการะหลวงพ่อดำและหลวงพ่อขาวที่วัดถ้ำรงค์ แวะชมบ้านจักสานแหล่งเรียนรู้และผลิตงานหัตถกรรมจากใบตาลได้อีกด้วย

ร่วมสืบสาน เยี่ยมชมสวนตาลโตนด ณ สวนตาลลุงนอม

พิกัด : ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ติดต่อ พี่อำนาจ ภูเงิน โทร. 087 800 7716 เปิดให้เข้ามาชมสวนได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 -17.00 น.

ศูนย์การศึกษาศึกษา มณฑลอรุณแห่งการทะ

เรื่อง: รองศาสตราจารย์ ดร.โสภณา ศรีจำปา
ประธานศูนย์การศึกษาศึกษา สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย

ศูนย์การศึกษาศึกษาจัดตั้งขึ้น พ.ศ. 2553 โดยมีภารกิจด้าน
การวิจัย การบริการวิชาการ และการสร้างเครือข่ายระหว่าง
นักวิชาการ หน่วยงานราชการ และภาคเอกชนทั้งในระดับชาติ
และนานาชาติที่สนใจงานด้านอินเดีย-อาเซียนในมิติต่างๆ
เพื่อสร้างองค์ความรู้ ชี้นำสังคม จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
ผ่านผลงานวิจัยให้กับประเทศ และเผยแพร่ความรู้ด้านอินเดียศึกษา

อินเดีย-อาเซียนในรูปแบบออฟไลน์ และออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ดีระหว่างไทย-อินเดีย และ
อินเดีย-อาเซียน อันจะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคประชาชนของทั้งสอง
ภูมิภาคต่อไป

ด้านการวิจัย ศูนย์การศึกษาศึกษาได้ผลิตผลงานวิจัย
เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านอินเดียศึกษาในประเด็นต่างๆ อาทิ
เศรษฐกิจ สังคมศาสนา ปรัชญา ภูมิปัญญา และความเชื่อ ฯลฯ

ด้านการเรียนการสอน ด้วยองค์ความรู้ ประสบการณ์
และเครือข่ายของศูนย์การศึกษาศึกษาเป็นประโยชน์ต่อ
การเรียนการสอนในหลักสูตรมหาบัณฑิตสาขาวัฒนธรรมศึกษา
หลักสูตรดุขฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิตสาขาภาษาศาสตร์
ของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย และหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นานาชาติ) สาขาอาเซียนศึกษาเพื่อ
การพัฒนาที่ยั่งยืน ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ด้านบริการวิชาการ ภารกิจด้านบริการวิชาการถือ
เป็นการกิจสำคัญอีกประการหนึ่งที่ศูนย์การศึกษาศึกษา ซึ่ง
ดำเนินการมาตั้งแต่แรก เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งที่จะเผยแพร่
ผลงานวิชาการ และองค์ความรู้สู่สังคมไทยในรูปแบบต่างๆ ได้แก่

- 1) การจัดสัมมนาวิชาการประจำปีร่วมกับสถานเอก
อัครราชทูตอินเดียประจำประเทศไทย ภายใต้แนวคิด “Indian
Ideas and Thoughts”
- 2) การจัดบรรยายทางวิชาการ Bharat Studies Forum
- 3) การจัดเสวนาภายใต้ชื่อ India Talk
- 4) การจัดทำจดหมายข่าว India Calling (ไทย/อังกฤษ)
- 5) การจัดอบรมและสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนผ่าน
โครงการอบรมโยคะและอายุรเวทให้กับสังคม
ด้านอินเดีย-อาเซียน

ท่านสามารถเข้าชมผลงานของศูนย์การศึกษาศึกษาทาง
www.bharat.lc.mahidol.ac.th และ facebook อินเดีย
ศึกษามหิดล

วารสารภาษาและวัฒนธรรม เปิดรับบทความวิจัย บทความวิชาการ

ครอบคลุมเนื้อหาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาษาศาสตร์ การแปล การสอนภาษา
การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม วัฒนธรรมศึกษา
พฤกษศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สังคมวิทยา การพัฒนาชุมชน ฯลฯ

ศ. เกียรติคุณ ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์
บรรณาธิการบริหาร

รองศาสตราจารย์ ดร.สิงหนาท น้อมเนียน
บรรณาธิการวารสารภาษาและวัฒนธรรม สถาบันฯ
และ THAITESOL Journal

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ทาง

<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JLC/>

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ **คุณประชิดพระ โทคมณี**

โทร. 02-800-2308 ต่อ 3332 E-mail : lcjournalmu@gmail.com

Call for Papers

Editor-in-Chief: Emeritus Prof. Dr. Suwilai Premsrirat
Editor: Assoc. Prof. Dr. Singhanat Nomnian

The first issue will be published
in June 2021.

The Journal will be submitted
for the inclusion in Thailand Citation Index
and ERIC in 2023.

The Journal welcomes research papers
in the fields of language education and
applied linguistics in the Asian region.

INTERNATIONAL JOURNAL OF LANGUAGE EDUCATION IN ASIA

the New Journal under Research Institute for Languages and Cultures of Asia!

Papers shall be submitted to interlang.ed.journal@gmail.com

Author guidelines can follow Journal of Language and Culture at <https://cutt.ly/BpYvodd>